

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/46/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215200800
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2215200800.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Gabriely Briškovej a členiek senátu JUDr. Zlatici Javorovej a JUDr. Bibiány Ťažiarovej, v právnej veci žalobkyne: Mgr. L. V., rod. D., nar. XX. O. XXXX, trvalý pobyt P. kaštieľ XXXX/XX, Z., zastúpenej AK Neuschlová, s.r.o., Dostojevského rad 5, Bratislava, IČO 36 861 359, proti žalovanému: U. K., nar. XX. U. XXXX, trvalý pobyt Y. XXXX/XX, X., zastúpeného advokátom: Mgr. Peter Németh, Veterná 43, Šamorín, o návrhu na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 10. decembra 2020 č. k. 5C/44/2015-398 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 24. februára 2021 č. k. 5C/44/2015-419, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v napadnutej časti lehoty na plnenie troch dní od právoplatnosti rozsudku, v ktorej je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyni finančné vyrovnanie 27.115,82 eur (III.) m e n í t a k , ž e žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni finančné vyrovnanie vo výške 27.115,82 eur v lehote jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v časti o náhrade trov konania (V. a VI.) p o t v r d z u j e .

III. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil (I.), že do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patria 1. nehnuteľnosť - rozostavaná stavba rodinného domu bez súpisného čísla na pozemku registra „C“ parc. č. 420/15 k.ú. M., zapísaná na LV č. XXXX v hodnote 72.000 eur, 2. zostatok na úvere Flexihypotéka vo X. J. V. a.s., V. vo výške 20.036,01 eur, 3. zostatok na zmluve o spotrebnom úvere 6.115,06 eur; (II.) vyporiadal zaniknuté bezpodielové spoluvlastníctvo sporu strán tak, že do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal nehnuteľnosť pod položkou 1 v hodnote 72.000 eur a dlhy pod položkami 2 a 3; (III.) žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni finančné vyrovnanie vo výške 27.115,82 eur v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku; (IV.) stranám sporu uložil povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Dunajská Streda súdny poplatok za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva, každému vo výške 733,50 eur; (V.) žalobkyni priznal náhradu trov konania vo výške 100 % a o náhrade trov mal rozhodnúť súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (VI.). Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 149 ods. 1-3, 5, § 150 O. z. (Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov). Vecne zdôvodnil, že rozhodným obdobím posúdenia bezpodielového spoluvlastníctva manželov bola etapa od uzavretia manželstva 25. marca 2006 do právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva dňa 3. apríla 2013. Medzi stranami nebolo sporné nadobudnutie predmetnej nehnuteľnosti za trvania manželstva, pri všeobecnej hodnote ktorej bolo vychádzané z ceny veci v danom mieste a čase rozhodovania súdu, teda aktuálnej trhovej hodnoty.

Všeobecná hodnota nehnuteľnosti podľa znaleckého posudku súdneho znalca vo výške 71.661,27 eur bola akceptovaná obidvoma stranami konania. Pri porovnaní nehnuteľností ponúkaných realitnými kancelármi, vychádzajúc z veku nehnuteľnosti, bolo možné predmetnú nehnuteľnosť považovať za novostavbu, s plným vybavením, potom cena prízemných domov, bungalovov zodpovedala všeobecnej hodnote nehnuteľnosti stanovenej znalcom. Súd prvej inštancie na základe uvedeného ustálil hodnotu rodinného domu vo výške 72.000 eur, zostatok na obidvoch úveroch ku dňu rozvodu manželstva 22.984,91 eur, z toho polovica pripadajúca na každého z bývalých manželov činila 11.492,46 eur. Po odpočítaní sumy z hodnoty rodinného domu pripadajúcej na žalobkyňu 36.000 eur a pripočítaní splátok úveru, ktorý zaplatila žalobkyňa za žalovaného, žalovanému vznikla povinnosť vyplatiť finančné vyrovnanie žalobkyni vo výške 27.115,82 eur, v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1, 2 CSP (Civilný sporový poriadok, zákon č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov) v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP. Poukázal na návrh právnej zástupkyne žalobkyne priznať náhradu trov konania a na úspešnosť žalobkyne pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva, ktorej žalobe bolo vyhovené, pričom v priebehu konania boli obštrukcie zo strany žalovaného, ktoré zvyšovali náklady, ktoré by inak neboli vznikli. Súd prvej inštancie mal za to, že v danom prípade bolo dôvodné priznať náhradu trov žalobkyni, ktorá od rozvodu manželstva nemala inú možnosť dosiahnuť vyporiadanie, vzhľadom na prístup žalovaného, ktorý zjavne nemal záujem o dohodu, čo potvrdilo aj jeho správanie v priebehu konania.

2. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný, v časti lehoty na plnenie (III.) a v časti náhrady trov konania (V.), navrhujúc jeho zmenu stanovením lehoty na vyplatenie finančného vyrovnania žalobkyni v trvaní troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku a nepriznaním náhrady trov konania žiadnej zo strán. Odvolanie odôvodnil ustanovením § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/, g/, h/ CSP. Rozhodnutie súdu prvej inštancie označil za vecne nesprávne a šikanózne vo vzťahu k lehote na plnenie. Žalovaný upozorňoval súd prvej inštancie na nespôsobilosť zaplatiť finančné vyrovnanie v stanovenej lehote. Svoju povinnosť by nevedel v tejto krátkej lehote splniť a dostal by sa do platobnej neschopnosti, prípadne by mu hrozil výkon rozhodnutia. Pri svojich schopnostiach a možnostiach vie finančné vyrovnanie vysporiadať v lehote troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku, ktorú lehotu považuje za primeranú a spravodlivú. Žalovaný namietal nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutej časti, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie nezohľadnil vznik prípadnej škody na majetku žalovaného výkonom rozhodnutia, nevysporiadal sa s obranou žalovaného. Súd prvej inštancie vo veci nevykonal žiadne relevantné dokazovanie. Vo vzťahu k výroku o náhrade trov konania žalovaný poukázal na skutočnosť, že žalobkyňa sa domáhala pôvodne finančného vyrovnania sumou 50.000 eur, pričom z vykonaného dokazovania znaleckým posudkom vyplynula výška finančného vyrovnania 27.115,82 eur, teda polovica požadovaného nároku žalobkyňou. Neuniesla tak dôkazné bremeno pokiaľ ide o požadovaný nárok na finančné vyrovnanie a nemala úspech v spore. Súd prvej inštancie len konštatoval obštrukcie zo strany žalovaného, ktoré žiadnym spôsobom nekonkretizoval (ktoré mali zvyšovať trovy konania). Výrok súdu prvej inštancie je aj v časti náhrady trov konania nepreskúmateľný. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním petitu žaloby s výrokom súdneho rozhodnutia. U žalujúcej strany ide o plný úspech len ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, teda ak sa žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí (rozhodnutie NS SR sp. zn. 8Sžo 215/2010). Ak je pomer úspechu obidvoch strán približne rovnaký, súd rozhodne že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť. Odvolanie označila za účelové, sledujúce predĺženie konania, ktoré z dôvodov na strane žalovaného trvá viac ako päť rokov. Ak by mal žalovaný skutočný záujem o korektné vyporiadanie, mohol žalobkyňu osloviť s návrhom na uzatvorenie mimosúdnej dohody, alternatívne na poslednom pojednávaní navrhnúť uzavretie súdneho zmiernu, kedy by bolo možné dohodnúť sa na inej ako zákonnej lehote na splnenie peňažného záväzku. Keďže tak žalovaný neurobil, súd prvej inštancie správne stanovil lehotu na plnenie troch dní. Od súdneho pojednávania 10. decembra 2021 do doručenia rozsudku mal žalovaný dostatočný časový priestor, aby si usporiadal svoje finančné záležitosti po viac ako päť rokoch trvajúcim súdnym konaním. Suma 50.000 eur, ktorú pôvodne požadovala vyplatiť ako sumu vyrovnacieho podielu, reflektovala vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva vo vzťahu k rodinnému domu, ako aj pozemku, ktorý je v podielovom spoluvlastníctve. Vzhľadom k tomu, že

predmetom konania bolo výlučne vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva, svoj nárok upravila. Ako je zrejmé zo znaleckého posudku, cena všetkých nehnuteľností, ktoré sú predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ako aj tých, ktoré sú v podielovom spoluvlastníctve strán, činila 158.000 eur, z toho hodnota domu bola 71.661,27 eur, t. j. 45,40 % z hodnoty celej nehnuteľnosti. Žalobkyňa predkladala e-mailovú komunikáciu medzi stranami zo dňa 19. októbra 2016, kde žalovanému opakovane navrhovala dohodu o vyporiadaní. Podľa názoru žalobkyne súd jej návrhu v celom rozsahu vyhovel. Po zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov vyvíjala maximálne úsilie predkladaním nespočetného množstva návrhov na vyporiadanie, ako aj iniciovaním rokovaní s cieľom uzatvoriť dohodu. Uvedené skutočnosti boli preukázané predloženými listinnými dôkazmi - mailovou komunikáciou. Nedala tak zámienku na potrebu vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov v súdnom konaní. Žalobkyňa bola v rámci mimosúdnych rokovaní ochotná akceptovať výplatu vyrovnacieho podielu vo výške 30.000 eur. Žalovaný neumožnil ani plánovaný (navrhovaný) predaj nehnuteľností. Bezodôvodne namietal osobu znalca, neskôr bola nutná účasť polície, pre nemožnosť vstupu na pozemok. Žalovaný opakovane neumožnil vstup znalca do ohodnocovanej nehnuteľnosti, obhliadka sa realizovala až na tretí pokus, za prítomnosti polície. V dôsledku toho od mája 2018, kedy sa konalo pojednávanie, odročené za účelom znaleckého dokazovania, do júna 2020 do doručenia znaleckého posudku, súd prvej inštancie nemohol konať a rozhodnúť. K nariadeniu znaleckého dokazovania v súvislosti s určením ceny nehnuteľnosti došlo potom z dôvodu pasivity žalovaného, keď nemohlo dôjsť k predaju nehnuteľnosti a ani k dohode o jej hodnote na účely ďalšieho vyporiadania. Žalovaný sa na viacerých pojednávaniach nezúčastnil, či osobne alebo v zastúpení, a svoju neúčasť vopred neospravedlnil. To spôsobilo navýšenie nákladov žalobkyne, keďže pojednávanie muselo byť odročené. Žalobkyňa bola zaviazaná ako navrhovateľka dôkazu k povinnosti zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania vo výške 180 eur, žalovaný sa na trovách tohto dôkazu nepodieľal, hoci trhová hodnota nehnuteľnosti bola určujúca pre výšku vyrovnacieho podielu. Žalobkyňa poukázala tiež na nezodpovedný prístup žalovaného k splácaniu spoločných záväzkov, v dôsledku čoho sa žalobkyňa dostala do tzv. úverového registra bez možnosti požiadať o čerpanie úveru a generovanie nových záväzkov žalovaného, zabezpečených exekučným či daňovým záložným právom, ktoré blokuje bez vyporiadania týchto záväzkov akúkoľvek dispozíciu s nehnuteľnosťami.

4. Odvolací súd podľa § 34 CSP (Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, 2 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je čiastočne dôvodné.

5. Podľa § 470 ods. 1, 2 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované.

6. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

7. V prejednávanej veci súd prvej inštancie uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobkyňi finančné vyrovnanie vo výške 27.115,82 eur, stanovením paričnej lehoty troch dní od právoplatnosti rozsudku, ktorá zodpovedala zákonom stanovenej lehote na plnenie. Len v odôvodnených prípadoch môže súd určiť lehotu dlhšiu, podľa individuálnych okolností prípadu.

8. Odvolacia námietka žalovaného o nedostatku odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vzťahu k paričnej lehote nebola opodstatnená, keďže lehota na plnenie stanovená zákonom predstavuje zásadne tri dni. Z obsahu spisu pritom nevyplýva návrh žalovaného na inú dlhšiu konkrétnu lehotu na plnenie žalobkyňi a v odvolaní návrh na trojmesačnú lehotu odôvodňoval žalovaný len jej neprimeranosťou, bez uvedenia konkrétnych skutočností pre ktoré navrhuje práve dĺžku troch mesiacov ako lehotu na plnenie.

9. Všeobecný poukaz o neschopnosti splniť súdnym rozhodnutím uloženú povinnosť v inej než v trojmesačnej lehote žalovaný nepodporil konkrétnymi tvrdeniami, ako ani neuviedol skutočnosti pre ktoré nie je spôsobilý plniť aj v lehote kratšej.

10. Vychádzajúc z výšky peňažného plnenia, uloženého žalovanému súdnym rozhodnutím (27.115,82 eur), bola odvolacím súdom stanovená lehota na plnenie v trvaní jedného mesiaca od právoplatnosti rozsudku, prihliadajúc aj na už uplynulú dobu od vyhlásenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie (10. decembra 2020) do rozhodnutia odvolacieho súdu, v ktorej mal žalovaný možnosť (keďže nenamietal výšku finančného vyporiadania) usporiadať svoje majetkové pomery tak, aby mohol súdnym rozhodnutím uloženú povinnosť splniť. Pri posudzovaní primeranosti lehoty na plnenie nebolo možné tiež prehliadať, že žalobkyňa od vyhlásenia rozsudku priznané finančné plnenie súdnym rozhodnutím nemohla mať vo svojej dispozícii.

11. Odvolací súd preto podľa § 388 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti lehoty na plnenie zmenil, stanovením paričnej lehoty jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozsudku.

12. Podľa § 367 ods. 3 CSP ak odvolanie smeruje len proti výroku o splatnosti pohľadávky, právoplatnosť ostatných výrokov napádaného rozsudku nie je dotknutá.

13. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

14. Civilný sporový poriadok neobsahuje žiadne výslovné pravidlo, ktoré by konanie o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov vynímalo z pôsobnosti ustanovenia § 255 CSP. Pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov je preto na mieste vychádzať z ustanovenia § 255 CSP a uplatniť základné pravidlo zásady úspechu vo veci. Podľa judikatúry (R 42/1972) aktuálne zaradenej aj v komentári k Civilnému sporovému poriadku, pri rozhodovaní o trovách konania o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov súdy správne vychádzajú z ustanovenia § 255 CSP (pôvodne § 142 Občianskeho súdneho poriadku, zákon č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov, účinný do 30. júna 2016). Pokiaľ súdy vidia procesný úspech alebo neúspech manželov v tom, aký veľký podiel zo spoločného majetku dostanú, ide o postup, ktorý zodpovedá tomu, že súdy nie sú viazané návrhom na vyporiadaní pri zisťovaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov a pri uskutočňovaní vyporiadania (porov. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 54/2019). Nemožno však vylúčiť ani postup, kedy súdy pri posudzovaní pomeru procesného úspechu oboch manželov prihliadnu podľa okolností na to, ako sa riešila otázka rozsahu a hodnoty bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

15. Rovnosť podielov pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov je jedným z hľadísk pri posudzovaní úspechu strany v konaní. Je tiež potrebné prihliadať i k požadovanej a skutočne priznanej výške vyporiadacieho podielu, ale aj zohľadniť výsledok sporu medzi účastníkmi komplexne, s prihliadaním na postoje oboch strán v priebehu súdneho sporu.

16. Uvedené základné pravidlo rozhodovania o náhrade trov konania v zmysle § 255 CSP možno v konkrétnom prípade korigovať nepriznaním náhrady trov konania účastníkom, ak sú pre takýto záver dané dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, majúce charakter výnimočnosti, ktoré v prejednávacom prípade preukázané neboli. Spor svojim predmetom v danej veci nie je ničím výnimočný a neexistujú dôvody, ktoré by boli hodné osobitného zreteľa.

17. Žalobkyňa sa žalobou domáhala rovnosti podielov pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva so žalovaným. Už v žalobe poukazovala na svoju iniciatívu aj prostredníctvom právnej zástupkyne, dohodnúť sa so žalovaným na vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov mimosúdne, ktorú skutočnosť žalovaný nepoprel. V priebehu sporu sa žalobkyňa aj naďalej aktívne snažila poskytovať súčinnosť, s cieľom dosiahnutia dohody a zmierneného vyriešenia veci. Na rozdiel od žalovaného, ktorý svoj záujem vyporiadať bezpodielové spoluvlastníctvo manželov mimosúdnou dohodou alebo zmiernom v konaní nepreukázal.

18. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný neposkytnutím súčinnosti spôsobil, že bolo znemožnené zistiť hodnotu predmetnej nehnuteľnosti, zmarením troch obhliadok nariadených súdnym znalcom (5. júna 2019, 26. augusta 2019 a 3. marca 2020). Na výzvu súdu, aby poskytol súčinnosť v súvislosti

s nariadením dokazovania súdnym znalcom z odboru oceňovania nehnuteľností, zo dňa 18. júna 2019 žalovaný nereagoval. V dôsledku správania žalovaného, ktorým hrubo sťažil postup konania pre nespoluprácu so súdnym znalcom, došlo k prieťahom v konaní, následkom čoho bolo uloženie poriadkovej pokuty žalovanému vo výške 350 eur (uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 18. septembra 2019, č.k. 5C/44/2015-227). Ohliadka nehnuteľnosti za účelom splnenia znaleckej úlohy súdnym znalcom sa nakoniec uskutočnila za asistencie policajného orgánu a bez prítomnosti žalovaného.

19. Nemožno prehliadať tiež nesplnenie súdom uloženej povinnosti žalovanému, zložiť preddavok na trovy dôkazu vo výške 120 eur (uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 31. októbra 2018, č.k. 5C/44/2015-179), následkom čoho trovy konania spojené so znaleckým dokazovaním, ktoré bolo nariadené v záujme obidvoch strán konania, znášala výlučne žalobkyňa. Ani po ustálení všeobecnej hodnoty nehnuteľností, k uzatvoreniu dohody medzi stranami konania nedošlo.

20. Z obsahu spisu je tiež zrejmé, že žalovaný sa bez ospravedlnenia neustanovil na súdne pojednávanie dňa 25. mája 2018. Neposkytnutie potrebnej súčinnosti zo strany žalovaného bolo dôvodom aj na ukončenie zastupovania právnu zástupkyňou žalovaného, vypovedaním plnomocenstva z uvedeného dôvodu (č.l. 157).

21. Odvolacia námietka žalovaného, že vzhľadom na pôvodné žalobkyňou požadované finančné vyrovnanie vo výške 50.000 eur, nemožno mať za to, že žalobkyňa mala plný úspech vo veci, nebola dôvodná. V žalobe žalobkyňa výslovne uviedla cenu nehnuteľnosti stanovenú odhadom vo výške 100.000 eur, pričom vo vzťahu k žalovanému sa vždy domáhala polovice hodnoty spoločnej nehnuteľnosti, zníženú o príslušný podiel pasív. V posudzovanej veci rozhodnutie o výške plnenia tak záviselo od znaleckého posudku. V tomto prípade nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak bola žalobkyňa priznaná časť žalobou uplatneného nároku, a to v zmysle požadovanej rovnosti podielov pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Procesnú stranu nie je možné zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe znaleckej činnosti.

22. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti o náhrade trov konania (V.) ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP, ako aj závislý výrok VI., že o náhrade trov súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

23. Z dôvodu, že v odvolacom konaní bol úspešný vo vzťahu k napadnutej lehote na plnenie žalovaný (konkrétna dĺžka lehoty závisela od úvahy súdu), v ktorej časti bola neúspešná žalovaná a v časti o náhrade trov konania bol neúspešný žalovaný, v ktorej časti mala úspech zase žalobkyňa, odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP a § 262 ods. 1 CSP rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Vzhľadom na procesný charakter predmetu odvolacieho konania, vyššie uvedený pomer úspechu a neúspechu strán v odvolacom konaní bol vzájomne vyvážený a preto trovy odvolacieho konania bude každá strana sporu znášať bez ich náhrady protistranou.

24. Rozsudok prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.